

„Захо ле, мила Захо ле!
Той книга скришно ми даде.“ —
„Кираджи, млади кираджи!
Да ти ослепамъ книга-та,
Ког' момче-то не донесе.“ —

„Захо ле, мила Захо ле!
До реда ке го донесамъ.“
„Кираджи, млади кираджи!
Деветъ години бегано,
Ущ' три години по тамо.“

356.

Велико дульберъ Бугарко,
Велико една на мама!
Да знаишъ, мило да знаишъ
Како је жальба за младостъ,
На порта би ме чекала,
Отъ коня би ме сметнала,
За ржка би ме фанала,
Въ одагя би ме однесла,
Постеля би ми послала.

Кажи, Велико, кажи ми,
Кой ти ъж даде личба-та?
Даль сѣ отъ бога паднала?
Даль сѣ отъ земя никнала?“
„Що прашашъ, лудо, що прашашъ,
Кой ми ъж даде личба-та?
Не сумъ отъ бога паднала,
Ни па отъ земя никнала,
Тукъ сумъ отъ майка родено.“

357.

Делъ делеле, Гяно, моминя-та
Да чувагятъ, — бахчиня-та,
Бахчиня-та — джрвчиня-та,
На джрвца-та — три пилина,
Три пилина — гулапчина;
Едно пегить — на вечера:
Вечерайте, две луди, легнете си! —
Друго пеги, Яно, на полноки:
Разбудете сѣ две луди, гушнете сѣ! —
Трекьо пейтъ, Яно, на ютрина:
Разбудете сѣ, луди, баняйте сѣ!

358.

Делъ делиме тѣ мали моми,
На 'си-те моми по гѣдно момче,
На бѣла Мара цѣрно Арапче.
Си го качила на бѣла коня,
Си го однесла топла хамама,